

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

24. kesäkuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 194/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 194/02 Asia C-238/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 30.4.2014 – Valittajana FLSmidth & Co. A/S ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Unionin yleisen tuomioistuimen täysi harkintavalta — Perusteluvelvollisuus — Emoyhtiön joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon tytäryhtiö on syllistynyt — Emoyhtiön vastuu tytäryhtiölle määrätyn sakon maksamisesta — Oikeasuhteisuus — Unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävä menettely — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto). 2

2014/C 194/03 Asia C-390/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 30.4.2014 (Landesverwaltungsgericht Oberösterreichin (aiemmin Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – asia, jonka ovat saattaneet vireille Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH ja Ing. Hans-Jörg Zehetner (SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 15 – 17, 47 ja 50 artikla — Ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, elinkeinovapaus, omistusoikeus, oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolueettomaan tuomioistuimeen sekä ne bis in idem -periaate — 51 artikla — Soveltamisala — Unionin oikeuden soveltaminen — Onnenpelit — Jäsenvaltion rajoittava lainsäädäntö — Hallinnolliset ja rikosoikeudelliset seuraamukset — Yleisen edun mukaiset pakottavat syyt — Oikeasuhteisuus) 3

2014/C 194/04	Asia C-475/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.4.2014 (Fővárosi Törvényszékin (Unkari) (aiemmin Fővárosi Bíróság) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – UPC DTH Sàrl v. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (Televiestintäala — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — Direktiivi 2002/21/EY — Radio- ja televisio-ohjelmista koostuvien ohjelmapakettien rajat ylittävä tarjoaminen — Ehdollinen käyttöoikeus — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Rekisteröinti — Sijoittautumisvelvoite)	3
2014/C 194/05	Asia C-26/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 30.4.2014 (Kúrian (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt (Direktiivi 93/13/ETY — Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisten sopimusten kohtuuttomat ehdot — 4 artiklan 2 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arviointi — Ei koske sopimuksen pääkohdetta tai hinnan tai korvauksen asianmukaisuutta koskevia sopimusehtoja, mikäli ne on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi — Ulkomaan valuutan määräiset kuluttajaluottosopimukset — Vaihokurssia koskevat sopimusehdot — Lainan antamiseen sovellettavan ostokurssin ja lainan takaisinmaksuun sovellettavan myyntikurssin välinen ero — Kohtuuttomaksi todettua ehtoa koskeva kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Kohtuuttoman sopimusehdon korvaaminen kansallisen oikeuden dispositiivisella säännöksellä — Hyväksyttävyyys)	5
2014/C 194/06	Asia C-209/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.4.2014 – Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto (Yhteinen finanssitransaktioverojärjestelmä — SEUT 329 artiklan 1 kohtaan perustuvaa tiiviimpää yhteistyötä koskeva lupa — Päätös 2013/52/EU — SEUT 327 ja SEUT 332 artiklan sekä kansainvälisen tapaoikeuden rikkomiseen perustuva kumoamiskanne)	6
2014/C 194/07	Asia C-250/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 30.4.2014 (Finanzgericht Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Birgit Wagener v. Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus — Asetus (ETY) N:o 574/72 — 107 artiklan 1 ja 6 kohta — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 90 artikla — Siirtotyöläiset — Valuutan muuntaminen — Sveitsissä saatujen perhe-etuuksien huomioon ottaminen jäsenvaltion laskiessa huollettavana olevaa lasta koskevia lisä (lapsilisiä) — Erotusetuus — Päivä, jonka mukaan sveitsiläiset perhe-etuudet muunnetaan euroiksi)	7
2014/C 194/08	Asia C-267/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.4.2014 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Nutricia NV v. Staatssecretaris van Financiën (Yhdistetty nimikkeistö — Tullinimikkeet — Nimikkeessä 3004 tarkoitetut lääkkeet — Käsite — Ravintovalmisteet, jotka on tarkoitettu pelkästään annettavaksi lääkärin valvonnassa enteraalisesti sellaisille ihmisille, joita hoidetaan lääketieteellisesti — Alanimikkeessä 2202 tarkoitetut juomat — Käsite — Nestemäiset ravintovalmisteet, joita ei ole tarkoitettu juotavaksi vaan annettavaksi enteraalisesti)	8
2014/C 194/09	Asia C-280/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.4.2014 (Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorcan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Barclays Bank SA v. Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 93/13/ETY — Johdanto-osan 13. perustelukappale — 1 artiklan 2 kohta — Kuluttajasopimukset — Kiinnelainasopimus — Kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettely — Kansalliset lakien ja asetusten säännökset — Sopimustasapaino)	8
2014/C 194/10	Asia C-365/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 30.4.2014 (Conseil d'État'n (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Ordre des architectes v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/36/EY — 21 ja 49 artikla — Ammattipätevyyden tunnustaminen — Arkkitehdin ammattiin pääsy — Vapautus työharjoittelusta)	9
2014/C 194/11	Asia C-34/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht München (Saksa) on esittänyt 24.1.2014 – Puma SE v. Hauptzollamt Nürnberg.	10
2014/C 194/12	Asia C-105/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Cuneo (Italia) on esittänyt 5.3.2014 – Rikosoikeudenkäynti Ivo Taricco v. ym. vastaan.	10
2014/C 194/13	Asia C-131/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 21.3.2014 – Malvino Cervati ja Società Malvi Sas di Cervati Malvino v. Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno ja Roberto Cervati	11

2014/C 194/14	Asia C-139/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 24.3.2014 – Mineralquelle Zurzach AG v. Hauptzollamt Singen	12
2014/C 194/15	Asia C-147/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 28.3.2014 – Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL v. AMJ Meatproducts NV ja Halalsupply NV.	12
2014/C 194/16	Asia C-152/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 1.4.2014 – AEEG v. Antonella Bertazzi ym.	13
2014/C 194/17	Asia C-153/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 3.4.2014 – Minister van Buitenlandse Zaken v. K ja A	14
2014/C 194/18	Asia C-156/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 3.4.2014 – Tamoil Italia v. Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare	15
2014/C 194/19	Asia C-158/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 4.4.2014 – A ym. v. Minister van Buitenlandse Zaken	15
2014/C 194/20	Asia C-184/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 14.4.2014 – A v. B.	16
2014/C 194/21	Asia C-185/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 14.4.2014 – EasyPay AD ja Finance Engineering AD v. Ministerski savet na Republika Balgaria ja Natsionalen osiguritelten institut	17
2014/C 194/22	Asia C-196/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Aachen (Saksa) on esittänyt 18.4.2014 – Horst Hoeck v. Helleenien tasavalta	17
Unionin yleinen tuomioistuin		
2014/C 194/23	Asia T-468/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Tisza Erőmű v. komissio (Valtiontuet — Unkarin viranomaisten tietyille sähköntuottajille myöntämät tuet — Julkisen yrityksen ja tiettyjen sähköntuottajien välillä tehdyt sähkönhankintasopimukset — Päätös, jolla valtiontuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään, että se on maksettava takaisin — Perusteluvollisuus — Valtiontuen käsite — Etu — Valikoivuus — Valtion varat — Toimenpiteen luokittelu valtion toimenpiteeksi — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Puolustautumisoikeudet — Oikeusvarmuus — Perusteltu luottamus — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Toimivallan ylittäminen — Euroopan energiaperuskirjan 10 artikla).	19
2014/C 194/24	Asia T-179/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Dunamenti Erőmű v. komissio (Valtiontuet — Unkarin viranomaisten tietyille sähköntuottajille myöntämät tuet — Julkisen yrityksen ja tiettyjen sähköntuottajien välillä tehdyt sähkönhankintasopimukset — Päätös, jolla valtiontuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään, että se on maksettava takaisin — Valtiontuen käsite — Etu — Uusi tuki — Toimintatuki — Perusteltu luottamus — Oikeusvarmuus)	19
2014/C 194/25	Asia T-637/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Euris Consult v. parlamentti (Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Käännöksiä maltaan kielelle koskevien käännöspalveluiden suorittaminen — Tarjousten toimittamistapoihin liittyvät säännöt — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Niiden tarjousten esittämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen, joilla on tarkoitus taata tarjousten sisällön luottamuksellisuus ennen niiden avaamista — Soveltamatta jättämistä koskeva väite — Oikeasuhteisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvollisuus — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 98 artiklan 1 kohta — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 143 artikla).	20
2014/C 194/26	Asia T-17/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Hagenmeyer ja Hahn v. komissio (Kuluttajansuoja — Asetus (EY) N:o 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat terveysväitteet — Sairauden riskin vähentämistä koskevan väitteen hyväksynnän epääminen — Riskitekijän nimeäminen — Sairauden riskin vähentämistä koskevien väitteiden hyväksyntää koskevan menettelyn laillisuus — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Koskettava kantajia suoraan ja erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeasuhteisuus — Perusteluvollisuus).	21

2014/C 194/27	Asia T-170/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Beyond Retro v. SMHV – S&K Garments (BEYOND VINTAGE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki BEYOND VINTAGE — Aikaisempi yhteisön sanamerkki BEYOND RETRO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla).	21
2014/C 194/28	Asia T-327/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Simca Europe v. SMHV – PSA Peugeot Citroën (Simca) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Simca — Vilpillinen mieli — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohta)	22
2014/C 194/29	Asia T-575/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Pyrox v. SMHV – KÖB Holzheizsysteme (PYROX) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin PYROX rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sanamerkit PYROT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta).	23
2014/C 194/30	Asia T-38/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Pedro Group v. SMHV – Cortefiel (PEDRO) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PEDRO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Pedro del Hierro — Rekisteröinnin epääminen osittain — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Aikaisemman tavaramerkin huomattava erottamiskyky — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	23
2014/C 194/31	Asia T-303/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.4.2014 – CIVR ym. v. komissio (Valtiontuet — Sellaisia toimia koskeva puiteohjelma, joita Ranskan maatalouden tunnustetut toimialajärjestöt suorittavat edustamiensa maatalouden ammattikuntien jäsenten hyväksi — Rahoittaminen vapaaehtoisilla maksuilla, jotka on muutettu pakollisiksi — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	24
2014/C 194/32	Asia T-263/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.4.2014 – Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Oikeusvoima — Perusteluvelvollisuus — Erikseen suoritettavaa tiedoksiantoa koskeva velvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Omaisuudensuoja — Oikeasuhteisuus — Neuvoston toimivalta — Harkintavallan väärinkäyttö — Oikeudellinen virhe — Ydinaseiden levittämisen tukemisen käsite — Arviointivirhe — Selvästi täysin perusteeton kanne)	25
2014/C 194/33	Asia T-680/13: Kanne 20.12.2013 – K. Chrysostomides ym. v. neuvosto ym.	25
2014/C 194/34	Asia T-75/14: Kanne 23.1.2014 – USFSPEI v. neuvosto ja parlamentti.	26
2014/C 194/35	Asia T-189/14: Kanne 24.3.2014 – Deza v. ECHA.	27
2014/C 194/36	Asia T-216/14: Kanne 4.4.2014 – Volkswagen v. SMHV (EXTRA).	28
2014/C 194/37	Asia T-218/14: Kanne 8.4.2014 – Mabrouk v. neuvosto	29
2014/C 194/38	Asia T-229/14: Kanne 11.4.2014 – Norma Lebensmittelfilialbetrieb v. SMHV – Yorma's (Yorma Eberl)	30
2014/C 194/39	Asia T-250/14: Kanne 22.4.2014 – EEB v. komissio.	30
2014/C 194/40	Asia T-254/14: Kanne 18.4.2014 – Warenhandelszentrum v. SMHV – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)	31
2014/C 194/41	Asia T-257/14: Kanne 24.4.2014 – Novomatic v. SMHV – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)	32
2014/C 194/42	Asia T-264/14: Kanne 22.4.2014 – Hansen v. SMHV (WIN365).	33
2014/C 194/43	Asia T-267/14: Kanne 23.4.2014 – Zehnder Group International v. SMHV – Stiebel Eltron (comfotherm)	33

2014/C 194/44	Asia T-277/14: Kanne 30.4.2014 – Mabrouk v. neuvosto	34
2014/C 194/45	Asia T-290/14: Kanne 29.4.2014 – Andriy Portnov v. neuvosto.	34
2014/C 194/46	Asia T-311/14: Kanne 5.5.2014 – Seca Benelux ym. v. parlamentti.	35
2014/C 194/47	Asia T-312/14: Kanne 28.4.2014 – Federcoopesca ym. v. komissio.	36
2014/C 194/48	Asia T-276/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.4.2014 – Al-Aqsa v. neuvosto	37
2014/C 194/49	Asia T-503/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.4.2014 – Al-Aqsa v. neuvosto	37
2014/C 194/50	Asia T-139/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.5.2014 – Adler Mode v. SMHV – Cluett, Peabody (Fairfield)	37
2014/C 194/51	Asia T-447/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2014 – Visa Europe v. komissio	38
2014/C 194/52	Asia T-132/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.4.2014 – Deweerdt ym. v. tilintarkastustuomioistuin	38
2014/C 194/53	Asia T-175/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.4.2014 – Omega v. SMHV – Omega Engineering (Ω OMEGA)	38
2014/C 194/54	Asia T-644/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.4.2014 – Serco Belgium ym. v. komissio	38
2014/C 194/55	Asia T-156/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2014 – Volkswagen v. SMHV (StartUp)	38

Virkamiestuomioistuin

2014/C 194/56	Asia F-140/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Alexandrou v. komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu EPSO/AD/231/12 — Oikeus saada tutustua asiakirjoihin — Sellaisen uudistetun pyynnön hylkääminen, joka koskee oikeutta saada tutustua alkukarsintakokeissa esitettyihin monivalintakysymyksiin)	39
2014/C 194/57	Asia F-11/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Delcroix v. EUH (Henkilöstö — Virkamies — Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) — Kolmannessa maassa olevan edustuston päällikkö — Siirto EUH:n päätoimipaikkaan — Edustuston päällikön tehtävän ennaaikainen lakkaaminen)	39
2014/C 194/58	Asia F-17/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Cocco v. komissio (Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Palvelukseen ottaminen — Kiinnostuksenilmaisupyynnön EPSO/CAST/02/2010).	40
2014/C 194/59	Asia F-34/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Alexandrou v. komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/231/12 — Päätös olla hyväksymättä kantajaa arviointiin — Oikeus saada tutustua asiakirjoihin)	40
2014/C 194/60	Asia F-50/13: Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 8.5.2014 – A v. komissio (Henkilöstö — Sosiaaliturva — Työtapaturma tai ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Pysyvä osittainen työkyvyttömyys — Korvausvaatimus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	41

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2014/C 194/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 184, 16.6.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 175, 10.6.2014

EUVL C 159, 26.5.2014

EUVL C 151, 19.5.2014

EUVL C 142, 12.5.2014

EUVL C 135, 5.5.2014

EUVL C 129, 28.4.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 30.4.2014 – Valittajana FLSmidth & Co. A/S ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-238/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Unionin yleisen tuomioistuimen täysi harkintavalta — Perusteluvollisuus — Emoyhtiön joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon tytäryhtiö on syyllistynyt — Emoyhtiön vastuu tytäryhtiölle määrätyn sakon maksamisesta — Oikeasuhteisuus — Unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävä menettely — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto)

(2014/C 194/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: FLSmidth & Co. A/S (edustaja: advokat M. Dittmer)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja V. Bottka, avustajanaan barrister M. Gray)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-65/06, FLSmidth v. komissio, 6.3.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi osittain EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.354 – Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4634, joka koski kartellia, joka liittyi myyntihintojen ja -kiintiöiden vahvistamiseen alueittain, suurasiakkaiden tilausten jakamiseen, yhdenmukaistettuihin tarjouksiin tiettyjen tarjouskilpailujen yhteydessä ja muovisten teollisuussäkkien markkinoiden myyntimääriä koskeneiden tietojenvaihtojärjestelyjen täytäntöönpanemiseen, ja alensi kantajalle määrättyä sakkoa – Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevää toiminnasta vastuuseen joutuminen

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) FLSmidth & Co. A/S veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 303, 6.10.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 30.4.2014 (Landesverwaltungsgericht Oberösterreichin (aiemmin Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – asia, jonka ovat saattaneet vireille Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH ja Ing. Hans-Jörg Zehetner

(Asia C-390/12) ⁽¹⁾

(SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 15 – 17, 47 ja 50 artikla — Ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, elinkeinovapaus, omistusoikeus, oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolueettomaan tuomioistuimeen sekä *ne bis in idem* -periaate — 51 artikla — Soveltamisala — Unionin oikeuden soveltaminen — Onnenpelit — Jäsenvaltion rajoitettava lainsäädäntö — Hallinnolliset ja rikosoikeudelliset seuraamukset — Yleisen edun mukaiset pakottavat syyt — Oikeasuhteisuus)

(2014/C 194/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (aiemmin Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich)

Pääasian asianosaiset

Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH ja Ing. Hans-Jörg Zehetner

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – SEUT 56 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15–17, 47 ja 50 artiklan tulkinta – Onnenpeli – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla kielletään rajoitetun voittomahdollisuuden sisältävien kolikkoautomaattien (kleines Glücksspiel) pitäminen ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää toimilupaa – Suhteellisuusperiaate

Tuomiolauselma

SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle sääntelylle, kun tämän sääntelyn tavoitteena ei tosiasiaa ole pelaajien suojele tai rikollisuuden torjuminen eikä se vastaa todellisuudessa tavoitteeseen vähentää pelimahdollisuuksia tai torjua näihin peleihin liittyvää rikollisuutta johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.4.2014 (Fővárosi Törvényszék (Unkari) (aiemmin Fővárosi Bíróság) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – UPC DTH Sàrl v. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

(Asia C-475/12) ⁽¹⁾

(Televiestintäala — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — Direktiivi 2002/21/EY — Radio- ja televisio-ohjelmista koostuvien ohjelmapakettien rajat ylittävä tarjoaminen — Ehdollinen käyttöoikeus — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Rekisteröinti — Sijoittautumisvelvoite)

(2014/C 194/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék (aiemmin Fővárosi Bíróság)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: UPC DTH Sàrl

Vastapuoli: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö – Fővárosi Törvényszék (entinen Fővárosi Bíróság) – SEUT 56 artiklan ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EUVL L 108, 24.4.2004., s. 33), sellaisena kuin se on sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta 25.11.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/140/EY (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 37) muutettuna, 2 artiklan c alakohdan tulkinta – Jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö, joka myy radio- ja televisiolähetyspalveluja sisältäviä satelliitilla välitetyjä lähetyspalvelupaketteja ja joka suorittaa palvelujaan asiakkaille, jotka asuvat muissa unionin jäsenvaltioissa – Palvelujen vastaanottajien jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan palveluja voivat suorittaa ainoastaan sen alueelle sijoittautuneet yritykset – Palvelujen vastaanottajien jäsenvaltion sääntelyviranomaisten toimivalta

Tuomiolauselma

- 1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/140/EY, 2 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että palvelu, jossa taataan korvausta vastaan ehdollinen käyttöoikeus radio- ja televisiolähetyspalveluista koostuvaan satelliitilla välitettyyn ohjelmapakettiin, kuuluu mainituissa säännöksessä tarkoitetun sähköisen viestintäpalvelun käsitteen piiriin.

Sillä, että mainittuun palveluun kuuluu direktiivin 2002/21, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140, 2 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitettu ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmä, ei ole vaikutusta tämän osalta.

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen palvelun tarjoajan on katsottava olevan direktiivin 2002/21, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140, kannalta sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja.

- 2) Pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa palvelua, jossa tarjotaan korvausta vastaan ehdollinen käyttöoikeus audiovisuaalisista ja radiolähetyspalveluista koostuvaan satelliitilla välitettyyn ohjelmapakettiin, on pidettävä SEUT 56 artiklassa tarkoitettuna palvelujen tarjoamisena.
- 3) Pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten, sähköisiä viestintäpalveluja koskevien valvontamenettelyjen toimittaminen kuuluu sen jäsenvaltion viranomaisille, jossa kyseisten palvelujen vastaanottajat asuvat.
- 4) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että

— se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltiot asettavat pääasiassa kyseessä olevien kaltaisille, sähköisiä viestintäpalveluja niiden alueella tarjoaville yrityksille kyseisen palvelun rekisteröintiä koskevan velvoitteen, kunhan ne toimivat sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140, 3 artiklassa määritettyjen vaatimusten mukaisesti, ja

— se on sitä vastoin esteenä sille, että yritysten, jotka haluavat tarjota pääasiassa kyseessä olevien kaltaisia sähköisiä viestintäpalveluja muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet, on perustettava sinne joko sivuliike tai lähetyjäsenvaltiossa sijaitsevasta oikeussubjektista erillinen oikeussubjekti.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 30.4.2014 (Kúrian (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt

(Asia C-26/13) ⁽¹⁾

(Direktiivi 93/13/ETY — Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisten sopimusten kohtuuttomat ehdot — 4 artiklan 2 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arviointi — Ei koske sopimuksen pääkohdetta tai hinnan tai korvauksen asianmukaisuutta koskevia sopimusehtoja, mikäli ne on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi — Ulkomaan valuutan määräiset kuluttajaluottosopimukset — Vaihtokurssia koskevat sopimusehdot — Lainan antamiseen sovellettavan ostokurssin ja lainan takaisinmaksuun sovellettavan myyntikurssin välinen ero — Kohtuuttomaksi todettua ehtoa koskeva kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Kohtuuttoman sopimusehdon korvaaminen kansallisen oikeuden dispositiivisella säännöksellä — Hyväksyttävyyys)

(2014/C 194/05)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai

Vastaaja: OTP Jelzálogbank Zrt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Kúria – Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) 4 artiklan 2 kohdan tulkinta – Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arviointi – Ulkomaan valuutan määräinen yksityishenkilön ja pankin välinen luottosopimus, jolla on kiinnitysvakuus ja jonka mukaan laina annetaan ja se on maksettava takaisin kansallisessa valuutassa – Laina, joka on sopimusta tehtäessä laskettu ulkomaan valuutan ostokurssin perusteella – Sopimusehto, jonka mukaan maksettavat kuukausierät määritetään käyttämällä kulloistakin valuutan myynti- eikä ostokurssia

Tuomiolauselma

1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava seuraavasti:

- ilmaisu ”sopimuksen pääkohde” kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, ulkomaan valuutan määräiseen elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen luottosopimukseen sisältyvän sopimusehdon, josta ei ole erikseen neuvoteltu ja jonka mukaan tämän valuutan myyntikurssia sovelletaan lainan lyhennyserien laskemiseen, vain siinä tapauksessa, että mainitulla sopimusehdolla sovitaan sopimuksen olennaisesta suorituksesta, joka sellaisenaan määrittää sopimusta, mistä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistuttava sopimuksen luonteen, systematiikan ja ehtojen sekä oikeudellisen ja tosiasiallisen asiayhteyden perusteella
- tällaisessa sopimusehdossa, siltä osin kuin siinä määrätään kuluttajan velvollisuudesta maksaa lainan lyhennysten yhteydessä ulkomaan valuutan osto- ja myyntikurssin välisestä erosta aiheutuvat summat, ei voida katsoa määrättävän ”korvauksesta”, jonka asianmukaisuutta vastineena velkojan toimittamaan suoritukseen nähden ei voitaisi tutkia sopimusehdon kohtuuttomuuden arvioimiseksi direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdan nojalla.

2) Direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kun on kyse pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta sopimusehdosta, vaatimus siitä, että sopimusehto on laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi, tarkoittaa sen lisäksi, että sopimusehdon on oltava kieliopillisesti kuluttajalle ymmärrettävä, myös sitä, että sopimuksessa ilmaistaan avoimesti, miten kyseisessä sopimusehdossa tarkoitettu ulkomaan valuutan vaihtomenettely käytännössä toimii sekä minkälainen suhde kyseisellä menettelyllä on siihen menettelyyn, josta on määrätty lainan antamista koskevilla muilla sopimusehdoilla, siten että kuluttajalla on mahdollisuus täsmällisten ja helppotajuisten perusteiden nojalla arvioida, minkälaisia taloudellisia seurauksia siitä hänelle aiheutuu.

- 3) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa tilanteessa, jossa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus ei voi olla olemassa kohtuuttoman sopimusehdon poistamisen jälkeen, tämä säännös ei ole esteenä kansalliselle oikeuden säännökselle, jolla annetaan kansalliselle tuomioistuimelle mahdollisuus korjata tämän sopimusehdon pätemättömyys korvaamalla se kansallisen oikeuden dispositiivisella säännöksellä.

(¹) EUVL C 156, 1.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.4.2014 – Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-209/13) (¹)

(Yhteinen finanssitransaktioverojärjestelmä — SEUT 329 artiklan 1 kohtaan perustuvaa tiiviimpää yhteistyötä koskeva lupa — Päätös 2013/52/EU — SEUT 327 ja SEUT 332 artiklan sekä kansainvälisen tapaoikeuden rikkomiseen perustuva kumoamiskanne)

(2014/C 194/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja S. Behzadi-Spencer, avustajinaan M. Hoskins, QC, P. Baker, QC, ja barrister V. Wakefield)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón ja A. de Gregorio Merino)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: J.-C. Halleux ja M. Jacobs), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze, J. Möller ja K. Petersen), Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J.-S. Pilczer), Itävallan tasavalta (asiamies: C. Pesendorfer), Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão ja A. Cunha), Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Neergaard ja R. van de Westelaken) ja Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal, B. Smulders ja W. Mölls)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne – Luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön finanssitransaktioveron alalla 22.1.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/52/EU (EUVL L 22, s. 11) kumoaminen – SEUT 327 ja SEUT 332 artiklan rikkominen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta, Itävallan tasavalta, Portugalin tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 171, 15.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 30.4.2014 (Finanzgericht Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Birgit Wagener v. Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Asia C-250/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus — Asetus (ETY) N:o 574/72 — 107 artiklan 1 ja 6 kohta — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 90 artikla — Siirtotyöläiset — Valuutan muuntaminen — Sveitsissä saatujen perhe-etuuksien huomioon ottaminen jäsenvaltion laskiessa huollettavana olevaa lasta koskevia lisiä (lapsilisiä) — Erotusetuus — Päivä, jonka mukaan sveitsiläiset perhe-etuudet muunnetaan euroiksi)

(2014/C 194/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Birgit Wagener

Vastaaja: Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Finanzgericht Baden-Württemberg – Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 (EYVL L 74, s. 1) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 107 artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohdan, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 (EUVL L 284, s. 1) 90 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 90 artiklassa tarkoitettua päivää, jonka mukaan muuntokurssit määritellään, 15.10.2009 tehdyn päätöksen N:o H3 (EUVL 2010, C 106, s. 56) tulkinta – Jäsenvaltion kansalainen, joka asuu perheensä kanssa alkuperävaltiossaan ja työskentelee Sveitsin valaliitossa – Perhe-etuuksia koskevan oikeuden päällekkäisyys – Sveitsissä saatujen perhe-etuuksien huomioon ottaminen laskettaessa asuinjäsenvaltiossa myönnettäviä etuuksia (Differenzkindergeld) – Sovellettava vaihtokurssi

Tuomiolauselman

- 1) Perhevustuksien valuutan muuntaminen on tehtävä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 ja sellaisena kuin se on muutettuna 5.6.2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001, 107 artiklan 6 kohdan nojalla.
- 2) Asetuksen N:o 574/72, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97 ja sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1386/2001, 107 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten perhevustuksien valuutan muuntaminen laskettaessa kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla perhevustusten erotusetuutta on tehtävä päivän, jona jäsenvaltio, jonka alueella kyseinen työntekijä työskentelee, maksaa kyseiset avustukset, virallisen vaihtokurssin mukaan.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 7.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.4.2014 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Nutricia NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-267/13) ⁽¹⁾

(Yhdistetty nimikkeistö — Tullinimikkeet — Nimikkeessä 3004 tarkoitetut lääkkeet — Käsite — Ravintovalmisteet, jotka on tarkoitettu pelkästään annettavaksi lääkärin valvonnassa enteraalisesti sellaisille ihmisille, joita hoidetaan lääketieteellisesti — Alanimikkeessä 2202 tarkoitetut juomat — Käsite — Nestemäiset ravintovalmisteet, joita ei ole tarkoitettu juotavaksi vaan annettavaksi enteraalisesti)

(2014/C 194/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Nutricia NV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Hoge Raad der Nederlanden – Yhdistetty nimikkeistö – Tullinimikkeet – Nimikkeessä 3004 tarkoitetut lääkkeet – Käsite – Ravintovalmisteet, jotka on tarkoitettu pelkästään annettavaksi lääkärin valvonnassa ruokintaletkun kautta sellaisille ihmisille, joita sairauden vuoksi hoidetaan lääketieteellisesti – Alanimikkeessä 2202 tarkoitetut juomat – Käsite – Nestemäiset ravintovalmisteet, joita ei ole tarkoitettu juotavaksi vaan annettavaksi ruokintaletkun kautta

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistöistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 17.10.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1549/2006, olevan yhdistetyn nimikkeistön tariffinimikettä 3004 on tulkittava siten, että tässä nimikkeessä tarkoitettuun lääkkeiden käsitteeseen sisältyvät sellaiset ravintovalmisteet, jotka on tarkoitettu pelkästään annettavaksi lääkärin valvonnassa ja enteraalisesti (ruokintaletkun kautta mahaan) lääketieteellisesti hoidettaville ihmisille, kun niiden antamisella pyritään heidän sairautensa tai tautinsa hoidon yhteydessä heidän vajaaravitsemuksensa ehkäisemiseen tai hoitamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.4.2014 (Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorcan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Barclays Bank SA v. Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera

(Asia C-280/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 93/13/ETY — Johdanto-osan 13. perustelukappale — 1 artiklan 2 kohta — Kuluttajasopimukset — Kiinnelainasopimus — Kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettely — Kansalliset lakien ja asetusten säännökset — Sopimustasapaino)

(2014/C 194/09)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Barclays Bank SA

Vastaajat: Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca – Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) tulkinta – Kuluttajansuoja kiinteistöluottojen alalla – Sopimustasapaino – Kuluttajan edun mukaisen ratkaisun periaate – Kansallinen siviililainsäädäntö, jota sovelletaan kiinteistön ulosmittausmenettelyyn

Tuomiolauselma

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY sekä kuluttajansuojaa ja sopimustasapainoa koskevia unionin oikeusperiaatteita on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset jäsenvaltion lakien ja asetusten säännökset jäävät niiden soveltamisalan ulkopuolelle, koska jäsenvaltion kyseisten lakien ja asetusten säännösten ulottuvuutta tai soveltamisalaa ei ole muutettu sopimusehdoilla.

(¹) EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 30.4.2014 (Conseil d'État'n (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Ordre des architectes v. Belgian valtio

(Asia C-365/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/36/EY — 21 ja 49 artikla — Ammattipätevyys­
tunnustaminen — Arkkitehdin ammattiin pääsy — Vapautus työharjoittelusta)

(2014/C 194/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ordre des architectes

Vastaaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Conseil d'État (Belgia) – Ammattipätevyys­
tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) 21, 46 ja 49 artiklan tulkinta – Arkkitehdin ammattiin pääsy ja sen harjoittaminen – Arkkitehtiliiton luetteloon merkitseminen – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan Belgiassa myönnetyn tutkintonimikkeen haltijoiden edellytetään kyseiseen luetteloon merkitsemiseksi suorittavan kahden vuoden pituisen työharjoittelun – Kielto vaatia toisessa jäsenvaltiossa hankitun arkkitehdin tutkintotodistuksen haltijoilta tällaisen työharjoittelun suorittamista tai vastaavaa työkokemusta

Tuomiolauselma

Ammattipätevyys­
tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 6.4.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 279/2009, 21 ja 49 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että vastaanottava jäsenvaltio edellyttää lähtöjäsenvaltiossa hankitun, kyseisen direktiivin liitteessä V olevassa 5.7.1 kohdassa tai liitteessä VI tarkoitetun ammattipätevyys­
haltijalta, että tämä suorittaa harjoittelun tai osoittaa omaavansa vastaavan ammatillisen kokemuksen saadakseen oikeuden harjoittaa arkkitehdin ammattia.

(¹) EUVL C 274, 21.9.2013.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht München (Saksa) on esittänyt 24.1.2014 – Puma SE v. Hauptzollamt Nürnberg

(Asia C-34/14)

(2014/C 194/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Puma SE

Vastaaja: Hauptzollamt Nürnberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1472/2006⁽¹⁾ sekä Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009⁽³⁾ kokonaisuudessaan päteviä siltä osin kuin niitä ei ole julistettu pätemättömiksi unionin tuomioistuimen asiassa C-249/10 P 2.2.2012 antamassa tuomiossa ja asiassa C-247/10 P 15.11.2012 antamassa tuomiossa?
- 2) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mutta mainitut asetukset eivät ole kokonaisuudessaan pätemättömiä:
 - a) Mitkä ovat ne Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevat viejät ja tuottajat, joilta kantaja on tilannut tuotteita vuosina 2006–2011 ja joiden osalta lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 sekä Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 ovat pätemättömiä?
 - b) Onko mainittujen asetusten julistaminen kokonaan tai osittain pätemättömiksi tullikoodeksin 236 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu ennalta arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este?

⁽¹⁾ EUVL L 275, s. 1.

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 352, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Cuneo (Italia) on esittänyt 5.3.2014 – Rikosoikeudenkäynti Ivo Taricco ym:ta vastaan

(Asia C-105/14)

(2014/C 194/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Cuneo

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento ja

Goranco Anakiev

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko SEUT 101 artiklaan sisältyvää kilpailun suojaamiseksi annettua määräystä rikottu, kun vuoden 2005 lailla nro 251 on muutettu Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja sallitaan siten rikosten vanhentuminen riippumatta siitä, että syyte on nostettu määräajassa, ja siten rikollisten koskemattomuus?
- b) Onko Italian valtio ottanut käyttöön SEUT 107 artiklassa kielletyn tuen muodon, kun se on muuttanut vuoden 2005 lailla nro 251 Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja siten poistetaan rikosoikeudelliset seuraamukset rikoksilta, joita häikäilemättömät talouden toimijat ovat tehneet?
- c) Onko Italian valtio lisännyt perusteettomasti ylimääräisen verovapautuksen niihin, jotka on lueteltu tyhjentävästi 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 158 artiklassa, kun se on muuttanut vuoden 2005 lailla nro 251 Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja annetaan siten koskemattomuus niille, jotka käyttävät yhteisön direktiiviä hyväkseen?
- d) Onko SEUT 119 artiklassa vahvistettua terveen julkisen talouden periaatetta loukattu, kun vuoden 2005 lailla nro 251 on muutettu Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja siis luovutaan määräämästä seuraamuksia menettelytavoista, joilla viedään valtiolta varoja, joita tarvittaisiin myös Euroopan unionia kohtaan olevien velvoitteiden täyttämiseksi?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 21.3.2014 – Malvino Cervati ja Società Malvi Sas di Cervati Malvino v. Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno ja Roberto Cervati

(Asia C-131/14)

(2014/C 194/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittajat: Malvino Cervati ja Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Revision-menettelyn vastapuolet: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno ja Roberto Cervati

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko asetusta (EY) N:o 1047/2001 ⁽¹⁾ ja asetusta (EY) N:o 2988/95 ⁽²⁾ tulkittava siten, että niiden perusteella on kyse kielletystä toiminnasta, oikeuden väärinkäytöstä ja vilpillisestä menettelystä, kun yhteisön toimija A (Malvi s.a.s.), jolla ei ole tuontitodistusta tai joka on käyttänyt oman kiintiönsä loppuun, ostaa tietyn tavarakerän toiselta yhteisön toimijalta B (Tonini s.a.s.), joka on puolestaan ostanut tavarankäytön yhteisön ulkopuoliselta toimittajalta (Bananaservice srl), kun tavara on luovutettu ulkomailla toiselle yhteisön toimijalle C (L'Olivo Maria), joka täyttää edellytykset kiintiön mukaisen todistuksen saamiselle ja joka on siirtämättä todistustaan tuonut tavarankäytön vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisöön luovuttaakseen sen tullaamisen jälkeen sellaista asianmukaista korvausta vastaan, joka on alhaisempi kuin kiintiön ulkopuoliseen tuontiin sovellettava paljoustulli, toimijalle B (Tonini Roberto s.a.s.), joka myy ne lopulta toimijalle A (Malvi s.a.s.)?

⁽¹⁾ Tuonti- ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta ja kolmansista maista tuotavan valkosipulin tariffikiintiöiden hallinnointitavan vahvistamisesta 30.5.2001 annettu komission asetusta (EY) N:o 1047/2001 (EYVL L 145, s. 35).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 24.3.2014 – Mineralquelle Zurzach AG v. Hauptzollamt Singen

(Asia C-139/14)

(2014/C 194/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mineralquelle Zurzach AG

Vastaaja: Hauptzollamt Singen

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko alkoholiton juoma, joka koostuu enimmäkseen vedestä mutta 12-prosenttisesti kuitenkin myös hedelmämehusta ja joka sokerin lisäksi sisältää myös vitamiiniseoksen, jonka vitamiinipitoisuus ylittää selvästi mehuosaan suhteutetut luonnollisten hedelmämehujen vitamiinipitoisuudet, luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2202 1000?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko tällainen juoma Taric-koodissa 2202 90 10 11 tarkoitettu vedellä laimennettu hedelmämehu?

3) Jos kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastataan molempiin kieltävästi:

Onko tällainen tuote tavara, jonka Taric-koodi on 2202 90 10 19?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 28.3.2014 – Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL v. AMJ Meatproducts NV ja Halalsupply NV

(Asia C-147/14)

(2014/C 194/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL

Vastapuolet: AMJ Meatproducts NV ja Halalsupply NV

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tavaramerkkiasetuksen⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun huomioon otetaan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan⁽²⁾ 21 ja 22 artiklan määräykset, tulkittava siten, että arvioidessaan sekaannusvaaran kannalta yhteisön tavaramerkkiä, jossa hallitsevana on arabian kielen sana, ja merkkiä, jossa hallitsevana on toinen, mutta ulkoasultaan vastaavanlainen arabian kielen sana, jäsenvaltioiden tuomioistuimet saavat tai niiden jopa täytyy tutkia näiden sanojen lausumistavan ja merkityssisällön eroa ja ottaa se huomioon, vaikka arabia ei ole unionin eikä sen jäsenvaltioiden virallinen kieli?

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 1.4.2014 – AEEG v. Antonella Bertazzi ym.

(Asia C-152/14)

(2014/C 194/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Vastaajat: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi ja Fortuna Peranio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko – kun kyseessä ovat työtehtävät ovat pysyneet ennallaan ja kun ne ovat täysin samoja sekä määräaikaisessa palvelussuhteessa että toistaiseksi voimassa olevassa palvelussuhteessa olevien työntekijöiden osalta – pitää lähtökohtaisesti direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan 4 lausekkeen 4 kohdan mukaisena sellaista kansallista säännöstä (asetuksen (decreto legge) nro 112/08 75 §:n 2 momentti), jossa ei oteta lainkaan huomioon määräaikaisten työsopimusten perusteella riippumattomien viranomaisten palveluksessa kertynyttä palvelusaikaa, jos asianomaiset työntekijät poikkeuksellisesti vakinaistetaan sellaisten valintakokeiden perusteella, jotka eivät ole täysin rinnastettavissa muiden työntekijöiden suorittamiin erittäin tiukkoihin, kokeisiin perustuviin yleisiin kilpailuihin mutta jotka ovat lakiin perustuvia ja sen vuoksi Italian perustuslain 97 §:n 3 momentin mukaisia asianmukaisina keinoina annettavien tehtävien hoitamiseen vaadittavan kelpoisuuden toteamiseksi?
- 2) a) Jos mainitun säännösten todetaan olevan unionin periaatteiden vastainen kyseisten määräaikaisella sopimuksella palvelukseen otettujen työntekijöiden osalta, onko mahdollista yksilöidä asiallisia syitä poikkeamiselle yhdenvertaisesta kohtelusta, joka kyseisille työntekijöille on varmistettava toistaiseksi voimassa olevalla sopimuksella palvelukseen otettuihin työntekijöihin nähden, ”sosiaalipoliittisten tavoitteiden” vuoksi eli tällaisissa tapauksissa sen vuoksi, että vältettäisiin vakinaistettujen työntekijöiden vakinaistamista vastaavasti kuin ne työntekijät, jotka ovat jo virassa julkishallinnon virkoihin pääsemiseksi järjestettyä kilpailua koskevan pääsäännön perusteella (sääntö, josta on säädetty – ellei laissa ole säädetty poikkeuksesta, kuten käsiteltävässä tapauksessa poikkeus, jonka mukaan on läpäistävä pelkästään valintamenettely – mainitussa perustuslain 97 §:n 3 momentissa), ja voidaanko kyseisten syiden – sen perusteella, mitä unionin tuomioistuin on jo todennut 7.3.2013 antamansa määräyksen 47 [kohdassa] – katsoa suhteellisuusperiaatteen nojalla toteutuvan jo sillä, että epävarmoissa palvelussuhteissa oleville vakinaistetuille työntekijöille myönnetään vain henkilökohtainen lisä, joka poistuu vähitellen palkkauksen muutosten mukana ja jonka määrää ei voida myöhemmin tarkistaa, kun saavutetun palkkatason tavanomainen kehitys ja ylemmän pätevyystason tehtäviin johtavaan valintaprosessiin pääseminen keskeytyy?

- b) Voidaanko toisaalta, kun soveltuvuus tiettyjen tehtävien hoitamiseen on todettu, tehtävien hoitamisesta myöhemmin suoritettavilla säännöllisillä arvioinneilla, joiden tarkoituksena on myöntää uralla etenemiseksi toteutettavan kilpailun kautta korkeampi palkka- ja pätevyystaso, varmistaa vakinaisten työntekijöiden aseman asianmukainen tasapainottaminen yleisellä kilpailulla palvelukseen otettujen työntekijöiden asemaan nähden ilman, että kajotaan ensin mainittujen palvelusaikakertymään ja palkkatasoon (lisäksi on todettava, ettei jälkimmäisille koidu minkäänlaista merkittävää etua edellä esitetystä etenemisjärjestelmässä, joka on otettu käyttöön AEEG:ssä), mistä käsiteltävässä tapauksessa seuraisi, ettei direktiivistä 1999/70/EY poikkeamiselle ole objektiivisuuden ja avoimuuden edellytyksiin perustuvia asiallisia syitä, joita on arvioitava suhteessa kyseisiin työehtoihin juuri tässä asiayhteydessä?
- 3) Onko kaikissa tapauksissa – kuten 7.3.2013 annetun määräyksen 47 ja 54 kohdasta ilmenee – todellakin katsottava, että se, että kertynyt palvelusaika sivuutetaan kokonaisuudessaan, on suhteetonta ja syrjivää (mistä seuraa väistämättä asiasta säädetyn kansallisen lainsäädännön soveltamatta jättäminen [– –]) –, samalla, kun kilpailun läpäisseiden aseman suojaamista koskevat vaatimukset säilyttävät merkityksensä ja kun viranomaisilla on asiassa toteutettavien toimenpiteiden suhteen harkintavaltaa (käyttämällä ”bonuksia” tai myöntämällä kilpailun läpäisseille etuuskohtelu korkeamman vaatimustason virkaan pääsemiseksi toteutettavan valinnan yhteydessä taikka muilla sellaisilla keinoilla, jotka kuuluvat julkishallinnon harkintavaltaan kansallisten viranomaisten organisointia varten)?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 3.4.2014 – Minister van Buitenlandse Zaken v. K ja A

(Asia C-153/14)

(2014/C 194/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Vastapuolet: K ja A

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Voidaanko oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (EUVL L 251, oikaisu EUVL L 71) 7 artiklan 2 kohdan ilmaisua ”kotouttamistoimenpiteet” tulkita siten, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että asianomainen perheenjäsen osoittaa, että hän osaa kyseisen jäsenvaltion virallista kieltä taitotasolla, joka vastaa kieliä koskevan eurooppalaisen viitekehyksen taitotasoa A1, ja että hänellä on kyseisen jäsenvaltion yhteiskunnan perustason tuntemus, ennen kuin kyseiset viranomaiset sallivat asianomaisen perheenjäsenen maahan pääsyn ja oleskelun?
- b) Onko tähän kysymykseen vastattaessa, ja myös Euroopan komission 15.11.2011 annetussa vihreässä kirjassa ⁽¹⁾ Euroopan unionissa asuvien kolmansien maiden kansalaisten oikeudesta perheenyhdistämiseen muotoillun suhteellisuustestin yhteydessä, merkitystä sillä, että ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a kohdassa mainitun vaatimuksen sisältävän kansallisen lainsäädännön mukaan maahan pääsyn ja oleskelun sallimista koskeva hakemus jätetään hylkäämättä – lukuun ottamatta tilannetta, jossa perheenjäsen on osoittanut olevansa mielenterveydellisen tai ruumiillisen vamman takia pysyvästi kykenemätön suorittamaan kotouttamiskoetta – vain siinä tapauksessa, että kyseessä on hyvin erityisten yksilöllisten olosuhteiden yhdistelmä, jonka vuoksi on perusteltua olettaa, että perheenjäsen on pysyvästi kykenemätön täyttämään kotouttamistoimenpiteitä?
- 2) Onko direktiivin 2003/86/EY ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan tavoite edellä mainitussa vihreässä kirjassa muotoiltu suhteellisuustesti huomioon ottaen esteenä sille, että sellaisen kokeen kustannukset, jolla tutkitaan, täyttääkö perheenjäsen edellä mainitut kotouttamistoimenpiteet, ovat 350 euroa joka kerralta, kun koe tehdään, ja että kokeeseen valmistautumiseen tarkoitettujen pakettien kertaluonteiset kustannukset ovat 110 euroa?

⁽¹⁾ KOM(2011) 735 lopullinen

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 3.4.2014 – Tamoil Italia v. Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Asia C-156/14)

(2014/C 194/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tamoil Italia SpA

Vastaaja: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa sekä 21.4.2004 annetussa direktiivissä 2004/35/EY ⁽¹⁾ (1 artikla ja 8 artiklan 3 kohta, johdanto-osan 13 ja 24 perustelukappale) vahvistetut Euroopan unionin ympäristöperiaatteet – etenkin saastuttaja maksaa -periaate, ennalta varautumisen periaate, ennaltaehkäisyn periaate ja periaate, jonka mukaan ympäristövahingot torjutaan ensisijaisesti lähteellä – esteenä 3.4.2006 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 152 244, 245 ja 253 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sellaisessa tapauksessa, jossa alue on todettu pilaantuneeksi eikä pilaantumisesta vastuussa olevaa henkilöä ole mahdollista yksilöidä tai saada suorittamaan korjaustoimia, hallintoviranomaisella ei ole oikeutta velvoittaa alueen omistajaa, joka ei ole vastuussa saastuttamisesta, ryhtymään kiireellistä vaarattomaksi tekemistä ja kunnostamista koskeviin toimiin, vaan kyseiselle omistajalle säädetään ainoastaan taloudellinen vastuu, joka rajoittuu alueen arvoon kunnostustoimenpiteiden suorittamisen jälkeen?

⁽¹⁾ Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY (EUVL L 143, s. 56).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 4.4.2014 – A ym. v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Asia C-158/14)

(2014/C 194/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: A, B, C ja D

Vastapuoli: Minister van Buitenlandse Zaken

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Olisiko käsillä olevan oikeudenkäyntimenettelyn valittajilla ollut epäilyksittä oikeus nostaa omissa nimissään SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleisessä tuomioistuimessa kanne, jossa vaaditaan täytäntöönpanoasetuksen N:o 610/2010 ⁽¹⁾ kumoamista siltä osin kuin sillä on sisällytetty LTTE [Liberation Tigers of Tamil Eelam] asetuksen N:o 2580/2001 ⁽²⁾ 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, muun muassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽³⁾ 47 artikla huomioon ottaen?
- 2) a) Kun otetaan huomioon myös puitepäätöksen 2002/475/YOS ⁽⁴⁾ johdanto-osan 11 perustelukappale, voivatko kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa tarkoitettut asevoimien toimet aseellisen selkkauksen aikana olla kyseisessä puitepäätöksessä tarkoitettuja terrorismirikoksia?

- b Mikäli toisen ennakkoratkaisukysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, voivatko kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa tarkoitettut asevoimien toimet aseellisen selkkauksen aikana olla yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP⁽⁵⁾ ja asetuksessa N:o 2580/2001 tarkoitettuja terroritekoja?
- 3) Ovatko toimet, joilla täytäntöönpanoasetusta N:o 610/2010 perustellaan siltä osin kuin sillä on sisällytetty LTTE asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa tarkoitettuja asevoimien toimia aseellisen selkkauksen aikana?
- 4) Kun otetaan huomioon ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen, toisen ennakkoratkaisukysymyksen a ja b kohtaan sekä kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen annetut vastaukset, onko täytäntöönpanoasetus N:o 610/2010 pätemätön siltä osin kuin sillä on sisällytetty LTTE asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon?
- 5) Mikäli neljänteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, ulottuuko tämä pätemättömyys myös aikaisempiin ja myöhempisiin neuvoston päätöksiin, joilla on päivitetty asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luetteloa, siltä osin kuin niillä on sisällytetty LTTE kyseiseen luetteloon?

⁽¹⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1285/2009 kumoamisesta 12.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 610/2010 (EUVL L 178, s. 1).

⁽²⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70).

⁽³⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽⁴⁾ Terrorismin torjumisesta 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös 2002/575/YOS (EYVL L 164, s. 3).

⁽⁵⁾ Erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston yhteinen kanta 2001/931/YUTP (EYVL L 344, s. 93).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 14.4.2014 – A v. B

(Asia C-184/14)

(2014/C 194/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: B

Ennakkoratkaisukysymys

Voiko puolisoiden asumuseroa koskevassa oikeudenkäynnissä esitetyn lasten elatusta koskevan vaateen, joka on liitännäinen asumuserokanteeseen nähden, vireilläoloperusteen nojalla ratkaista sekä asumuseroasiaa käsittelevä tuomioistuin että tuomioistuin, jossa on vireillä vanhempainvastuuta koskeva oikeudenkäynti, vai kuuluuko sen ratkaiseminen välttämättä viimeksi mainitulle sen vuoksi, että [asetuksen N:o 4/2009⁽¹⁾] useaan otteeseen mainitun 3 artiklan c ja d kohdassa mainitut kaksi eri perustetta ovat vaihtoehtoisia (siinä mielessä, että ne ovat välttämättä toinen toisensa poissulkevia)?

⁽¹⁾ Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18.12.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 4/2009 (EUVL 2009, L 7, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 14.4.2014 – EasyPay AD ja Finance Engineering AD v. Ministerski savet na Republika Balgaria ja Natsionalen osiguritelene institut

(Asia C-185/14)

(2014/C 194/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittajat: EasyPay AD ja Finance Engineering AD

Vastapuolet: Ministerski savet na Republika Balgaria ja Natsionalen osiguritelene institut

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko postisiirtopalvelun kaltaisen postipalvelun, jolla lähettäjä, joka on tässä tapauksessa valtio, siirtää rahaa vastaanottajalle – sosiaaliavustuksiin oikeutetulle henkilölle –, katsottava jäävän direktiivin 97/67, ⁽¹⁾ sellaisena kuin sitä on muutettu direktiiveillä 2002/39 ⁽²⁾ ja 2008/6, ⁽³⁾ soveltamisalan ulkopuolelle, jolloin siihen sovelletaan SEUT 106 ja SEUT 107 artiklan määräyksiä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko SEUT 106 ja SEUT 107 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä vapaan kilpailun rajoittamiselle kuvatus kaltaisen postipalvelun tarjoamisen yhteydessä, jos sitä perustellaan kansalaisten perustuslaillisen oikeuden takaamiseen ja valtion sosiaalipolitiikkaan liittyvillä pakottavilla näkökohdilla ja jos palvelu voidaan samanaikaisesti luonteensa perusteella luokitella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi, jos palvelun tarjoajan saama korvaus ei ylitä komission 20.12.2011 annetun päätöksen K(2011) 9380 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritettyä enimmäismäärää?

⁽¹⁾ Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14).

⁽²⁾ Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10.6.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/39/EY (EUVL L 176, s. 21).

⁽³⁾ Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/6/EY

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Aachen (Saksa) on esittänyt 18.4.2014 – Horst Hoeck v. Helleenien tasavalta

(Asia C-196/14)

(2014/C 194/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Aachen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Horst Hoeck

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ⁽¹⁾ 1 artiklaa tulkittava siten, että kyseinen säännös on kokonaisuudessaan esteenä sellaiselle Landgericht Aachenissa Kreikan valtiota vastaan vastaajana nostetulle kanteelle, jolla kantaja vaatii vastaajalta vuosilta 2011/2012 korkoja sellaisten vastaajan liikkeelle laskemien ja kantajan vuoden 2011 heinäkuussa hankkimien joukkovelkakirjojen (valtionvelkakirjat) perusteella, jotka olivat vastaajan vuoden 2012 helmikuun lopussa myös kantajalle esittämän vaihtotarjouksen kohteena, jonka kantaja hylkäsi sillä seurauksella, että vastaaja vaihtoi kuitenkin kantajan hallussa olevat joukkovelkakirjat/valtionvelkakirjat uusiin?
- 2) Onko oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 1 artiklaa tulkittava siten, että kyseinen säännös on kokonaisuudessaan esteenä sellaiselle Landgericht Aachenissa Kreikan valtiota vastaan vastaajana nostetulle kanteelle, jolla kantaja vaatii toissijaisesti vastaajaa maksamaan kantajan hankkimien joukkovelkakirjojen/valtionvelkakirjojen nimellisarvon mukaan lukien maksamattomat korot 1 kysymyksessä kuvatun pakkoteitse toteutetun vaihdon johdosta?
- 3) Voidaanko Landgericht Aachenissa vireillä olevan pääasian 12 O 177/13 katsoa olevan siviili- tai kauppaoikeudellinen asia, jolloin siihen voidaan soveltaa oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 2 ja 3 artiklaa?
- 4) Vai onko kyseessä sellainen hallinto-oikeudellinen asia tai valtion vastuuta koskeva asia, johon ei sovelleta edellä 1, 2 ja 3 kysymyksessä mainittuja säännöksiä?

⁽¹⁾ EUVL L 324, s. 79.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Tisza Erőmű v. komissio

(Asia T-468/08) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Unkarin viranomaisten tietyille sähköntuottajille myöntämät tuet — Julkisen yrityksen ja tiettyjen sähköntuottajien välillä tehdyt sähkönhankintasopimukset — Päätös, jolla valtiontuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään, että se on maksettava takaisin — Perusteluvellisuus — Valtiontuen käsite — Etu — Valikoivuus — Valtion varat — Toimenpiteen luokittelu valtion toimenpiteeksi — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Puolustautumisoikeudet — Oikeusvarmuus — Perusteltu luottamus — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Toimivallan ylittäminen — Euroopan energiaperuskirjan 10 artikla)

(2014/C 194/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tisza Erőmű kft, aiemmin AES-Tisza Erőmű kft (Tiszaújváros, Unkari) (edustajat: aluksi asianajajat T. Ottervanger ja E. Henny, sitten T. Ottervanger)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, N. Khan ja K. Talabér-Ritz,

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota Unkarin sähkönhankintasopimusten yhteydessä myöntämästä valtiontuesta C 41/05 4.6.2008 tehty komission päätös 2009/609/EY (EUVL 2009, L 225, s. 53).

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Tisza Erőmű kft velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, väli-toimimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 6, 10.1.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Dunamenti Erőmű v. komissio

(Asia T-179/09) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Unkarin viranomaisten tietyille sähköntuottajille myöntämät tuet — Julkisen yrityksen ja tiettyjen sähköntuottajien välillä tehdyt sähkönhankintasopimukset — Päätös, jolla valtiontuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään, että se on maksettava takaisin — Valtiontuen käsite — Etu — Uusi tuki — Toimintatuki — Perusteltu luottamus — Oikeusvarmuus)

(2014/C 194/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dunamenti Erőmű Zrt (Százhalombatta, Unkari) (edustajat: aluksi J. Lever, QC, solicitor A. Nourry, solicitor R. Griffith ja solicitor S. Spence, sitten asianajajat J. Philippe ja F. H. Boret)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja K. Talabér-Ritz)

Oikeudenkäynnin kohde

Lähinnä vaatimus kumota Unkarin pitkäaikaisten sähkönhankintasopimusten yhteydessä myöntämästä valtioneudesta C 41/05 4.6.2008 tehty komission päätös 2009/609/EY (EUVL C 167, 18.7.2009) ja toissijaisesti vaatimus kumota tämän päätöksen 2 ja 5 artikla.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Dunamenti Erőmű Zrt vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 167, 18.7.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Euris Consult v. parlamentti

(Asia T-637/11) ⁽¹⁾

(Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Käännöksiä maltaan kielelle koskevien käännöspalveluiden suorittaminen — Tarjousten toimittamistapoihin liittyvät säännöt — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Niiden tarjousten esittämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen, joilla on tarkoitus taata tarjousten sisällön luottamuksellisuus ennen niiden avaamista — Soveltamatta jättämistä koskeva väite — Oikeasuhteisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvelvollisuus — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 98 artiklan 1 kohta — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 143 artikla)

(2014/C 194/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (edustaja: asianajaja F. Moyse)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Darie ja F. Poilvache)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja F. Dintilhac)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus sen parlamentin 18.10.2011 tekemän päätöksen kumoamisesta, jolla kantajan tekemä tarjous hylättiin maltaan kielen käännöspalvelujen suorittamista koskevassa toimielinten yhteisessä julkista palveluhankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyssä MT/2011/EU

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Euris Consult Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 32, 4.2.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Hagenmeyer ja Hahn v. komissio(Asia T-17/12) ⁽¹⁾

(Kuluttajansuoja — Asetus (EY) N:o 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat terveystväitteet — Sairausten riskin vähentämistä koskevan väitteen hyväksynnän epääminen — Riskitekijän nimeäminen — Sairausten riskin vähentämistä koskevien väitteiden hyväksyntää koskevan menettelyn laillisuus — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Koskettava kantaja suoraan ja erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeasuhteisuus — Perusteluvelvollisuus)

(2014/C 194/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Moritz Hagenmeyer (Hampuri, Saksa) ja Andreas Hahn (Hannover, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Teufer)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin ja S. Grünheid)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: I. Šulce, Z. Kupčová ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse tiettyjen sairauten riskin vähentämiseen viittaavien elintarvikkeita koskevien terveystväitteiden hyväksynnän epäämisestä 16.11.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1170/2011 (EUVL L 299, s. 1) osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Moritz Hagenmeyer ja Andreas Hahn vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 24.3.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2014 – Beyond Retro v. SMHV – S&K Garments (BEYOND VINTAGE)(Asia T-170/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki BEYOND VINTAGE — Aikaisempi yhteisön sanamerkki BEYOND RETRO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla)

(2014/C 194/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Beyond Retro Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister S. Malynicz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: I. Harrington)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: S&K Garments, Inc. (New York, New York, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota SMHV:n neljännen valituslautakunnan 30.1.2012 tekemä päätös (yhdistetyt asiat R 493/2011-4 ja R 548/2011-4), joka koskee Beyond Retro Ltd:n ja S&K Garments, Inc:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 30.1.2012 tekemä päätös (yhdistetyt asiat R 493/2011-4 ja R 548/2011-4) kumotaan siltä osin kuin se koskee sanamerkin BEYOND VINTAGE kattamia tavaroita, jotka kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavamerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 18 ja 25.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Beyond Retro Ltd vastaa kolmasosasta asianosaisille tässä asiassa aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja. SMHV vastaa kahdesta kolmasosasta näitä oikeudenkäyntikuluja.

(¹) EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Simca Europe v. SMHV – PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Asia T-327/12) (¹)

(Yhteisön tavamerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavamerkiksi rekisteröity sanamerkki Simca — Vilpillinen mieli — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 194/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Simca Europe Ltd (Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja N. Haberkamm)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Schifko)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: GIE PSA Peugeot Citroën (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja P. Kotsch)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.4.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 645/2011-1), joka koskee GIE PSA Peugeot Citroënin ja Simca Europe Ltd:n välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Simca Europe Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Pyrox v. SMHV – Köb Holzheizsysteme (PYROX)(Asia T-575/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin PYROX rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sanamerkit PYROT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 194/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Pyrox GmbH (Oberhausen, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Eigen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: G. Marten ja G. Schneider)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Köb Holzheizsysteme GmbH (Wolfurt, Itävalta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.10.2012 tekemästä päätöksestä (yhdistetyt asiat R 2187/2011-1 ja R 2507/2011-1), joka koskee Köb Holzheizsysteme GmbH:n ja Pyrox GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Pyrox GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 55, 23.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2014 – Pedro Group v. SMHV – Cortefiel (PEDRO)(Asia T-38/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PEDRO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Pedro del Hierro — Rekisteröinnin epäminen osittain — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Aikaisemman tavaramerkin huomattava erottamiskyky — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 194/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pedro Group Pte Ltd (Singapore, Singapore) (edustaja: asianajaja B. Brandreth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: M. Vuijst ja J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cortefiel, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: aluksi asianajajat H. Mosback, P. López Ronda, G. Macias Bonilla ja G. Marín Raigal, sittemmin P. López Ronda, G. Macias Bonilla ja G. Marín Raigal)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 26.11.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 271/2011-4), joka koskee Cortefiel, SA:n ja Pedro Group Pte Ltd:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Pedro Group Pte Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 101, 6.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.4.2014 – CIVR ym. v. komissio

(Asia T-303/09) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Sellaisia toimia koskeva puiteohjelma, joita Ranskan maatalouden tunnustetut toimialajärjestöt suorittavat edustamiensa maatalouden ammattikuntien jäsenten hyväksi — Rahoittaminen vapaaehtoisilla maksuilla, jotka on muutettu pakollisiksi — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 194/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Conseil interprofessionnel des vins du Roussillon à appellation d'origine contrôlée (CIVR) (Perpignan, Ranska), Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine et à indication géographique (CNIV) (Pariisi, Ranska) ja Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Pariisi) (edustajat: asianajajat H. Calvet, O. Billard ja Y. Trifounovitch)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Stromsky ja C. Urraca Caviedes, sitten B. Stromsky ja S. Thomas, ja lopuksi B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 10.12.2008 tehty komission päätös K(2008) 7846 lopullinen, joka koskee valtiontukea nro 561/2008, joka koskee Ranskassa tunnustettujen maatalousalan toimialajärjestöjen toimia koskevaa puiteohjelmaa, joka koostuu edustettuina olevien maatalouden ammattikuntien jäsenille myönnettävistä tuista.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 244, 10.10.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.4.2014 – Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. neuvosto

(Asia T-263/12) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Oikeusvoima — Perusteluvollisuus — Erikseen suoritettavaa tiedoksiantoa koskeva velvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Omaisuudensuoja — Oikeasuhteisuus — Neuvoston toimivalta — Harkintavallan väärinkäyttö — Oikeudellinen virhe — Ydinaseiden levittämisen tukemisen käsite — Arviointivirhe — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2014/C 194/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (edustajat: asianajajat F. Esclatine ja S. Perrotet)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: É. Cujo ja M. Konstantinidis)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään selvästi täysin perusteettomana.
- 2) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 258, 25.8.2012.

Kanne 20.12.2013 – K. Chrysostomides ym. v. neuvosto ym.

(Asia T-680/13)

(2014/C 194/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: K. Chrysostomides (Nikosia, Kypros) ja 50 muuta kantajaa (edustaja: barrister P. Tridimas)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan unioni Euroopan komission edustamana, euroalueen valtiovarainministerit Euroopan unionin neuvoston edustamana ja Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— velvoittamaan vastaajat maksamaan kantajille kannekirjelmään liitettyssä taulukossa mainitut määrät lisätynä 26.3.2013 lähtien tuomion antamispäivään saakka lasketuilla koroilla

— velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaihtoehtoisesti kantaja vaatii toissijaisena vaatimuksena unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että Euroopan unionille ja/tai vastaajina oleville toimielimille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu

— ratkaisemaan, mitä menettelyä on sovellettava kantajien tosiasiallisesti kärsimän, korvauskelpoisen vahingon määrittämiseksi

— velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat (yhteensä 51) ovat Bank of Cyprus Public Company Ltd:n ja/tai Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd:n tallettajia ja/ tai osakkeenomistajia. He vaativat unionin sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien SEUT 268 artiklan sekä SEUT 340 artiklan 2 ja 3 kohdan perusteella korvausta vahingosta, jonka he ovat kärsineet vastaajina olevien toimielinten toimien, joilla Kyproksen tasavalta veloitettiin ottamaan käyttöön velkakirjojen arvon alaskirjausohjelma, seurauksena.

Kantajien mukaan vastaajina olevien toimielinten Kyproksen tasavaltaa varten laatima velkakirjojen arvon alaskirjausohjelma johti välittömästi heidän talletustensa ja omistustensa arvon laskuun. Kantajien näkökulmasta Kyproksen tasavallan toteuttamat velkakirjojen arvon alaskirjaamista koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön pelkästään vastaajina olevien toimielinten toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi ja vastaajina olevat toimielimet myös hyväksyivät ne.

Kantajien mukaan velkakirjojen arvon alaskirjaamista koskevalla ohjelmalla loukataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjassa N:o 1 olevassa 1 artiklan 1 kohdassa suojattua omistusoikeutta. Kantajat väittävät myös, että velkakirjojen arvon alaskirjaamista koskevalla ohjelmalla loukataan suhteellisuusperiaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta.

Kanne 23.1.2014 – USFSPEI v. neuvosto ja parlamentti

(Asia T-75/14)

(2014/C 194/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja D. de Abreu Caldas)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi

— tämän seurauksena kumoamaan 22.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1023/2013 27, 32 ja 46 kohdan, 64 kohdan b alakohdan, 65 kohdan b alakohdan ja 67 kohdan b alakohdan

— velvoittamaan vastaajat maksamaan kantajalle symbolinen 1 euron korvaus aineettomasta vahingosta sekä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 1023/2013⁽¹⁾ 27, 32 ja 46 kohdan, 64 kohdan b alakohdan, 65 kohdan b alakohdan ja 67 kohdan b alakohdan lainvastaisuuteen siltä osin kuin niillä muutetaan erityisesti henkilöstösääntöjen 5 artiklaa (tehtäväryhmän SC perustaminen), 6 artiklaa (urakehityksen vastaavuuden turvaamisen lakkauttaminen), 40 artiklan 2 kohtaa (henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapaan rajoittaminen 12 vuoteen), 43 artiklan toista kohtaa (mahdollisuus hoitaa hallintovirkamiehen tehtäviä palkkaluokasta AST 5 alkaen AST:n sijasta), 44 artiklan 1 kohtaa (uudet edellytykset ikälisien kertymiselle), 51 artiklaa (epäpätevyttä koskeva menettely), 52 artiklaa (yksikön edun vuoksi myönnettävä virkavapaa), 77 artiklaa (1,8 prosentin eläkekertymä) ja liitteessä VIII olevan 9 artiklan 2 kohtaa (varhaiseläke ilman eläkkeen alentamista).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstöä edustavien järjestöjen ja lainsäätäjän välisen vuoden 2004 uudistusta koskevan sopimuksen rikkomiseen muun muassa urakehityksen uudistamisen, lineaarisen urakehityksen periaatteiden ja urakehityksen vastaavuuden osalta.

Se vetoaa myös perusoikeuskirjan 27 artiklan ja Euroopan sosiaalisen peruskirjan 21 artiklan rikkomiseen sekä saavutettuja oikeuksia koskevan periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL L 287, s. 15).

Kanne 24.3.2014 – Deza v. ECHA

(Asia T-189/14)

(2014/C 194/35)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja P. Dejl)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston 24.1.2014 tekemät päätökset ilmoitusten AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohtaa yhdessä asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽²⁾ 118 artiklan kanssa on rikottu ja oikeutta oikeutettujen kaupallisten etujen ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan on loukattu

— Kantaja väittää tästä, että riidanalainen päätös on ristiriidassa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kanssa – tarkasteltuna yhdessä asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan kanssa –, koska kyseessä olevien tietojen ilmaiseminen kolmannelle henkilölle johtaisi sen kaupallisten etujen ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojan laiminlyömiseen, ja ettei ole olemassa ylivoimaista yleistä etua kyseisten tietojen ilmaisemiseen ja ettei vastaaja edes maininnut päätöksessään, että tarve suojata kantajan kyseisiä oikeuksia syrjäytettäisiin jonkinlaisella yleisellä edulla.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin velvoitteita, jotka perustuvat TRIPS-sopimukseen,⁽³⁾ on laiminlyöty, ja luottamuksellisten tietojen suojaan koskevaan oikeuteen on puututtu.

— Kantaja väittää tästä, että riidanalainen päätös on ristiriidassa Euroopan unionin niiden kansainvälisten velvoitteiden kanssa, jotka perustuvat TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kohtaan, jonka mukaan sopimuspuolten on varmistettava, että luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on mahdollisuus estää laillisesti heidän valvonnassaan olevan tiedon ilmaiseminen, hankkiminen tai käyttäminen ilman heidän lupaansa muiden toimesta tavalla, joka on vastoin rehellistä kaupallista käytäntöä, niin kauan kuin a) tieto on salaista siinä mielessä, että se ei ole kokonaisuudessaan tai samanlaisina osina taikka osien yhdistelmänä sellaisten henkilöiden yleisessä tiedossa tai laillisin keinoin saatavissa, jotka yleensä käsittelevät kyseistä tietoa; b) tiedolla on kaupallista arvoa, koska se on salaista ja c) henkilö, jolla on laillisesti sellainen tieto hallussaan, on ryhtynyt riittäväksi katsottaviin toimenpiteisiin pitääkseen tiedon salassa.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin velvoitteita, jotka perustuvat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artiklaan, on laiminlyöty ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa on rikottu ja tästä johtuen omistusoikeuteen ja sen suojaan on puututtu.

— Kantaja väittää tässä yhteydessä, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa, kyseisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa, koska sillä rajoitetaan kantajan oikeutta nauttia omaisuudestaan.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

— Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa, koska kyseessä olevien tietojen ilmaisemisella vaarannettaisiin vakavasti Euroopan komission ja vastaajan päätöksentekomenettely tehtäessä päätös asianomaisen aineen käyttöä koskevasta lupahakemuksesta, eikä kyseessä olevien tietojen ilmaisemiseen ole olemassa ylivoimaista yleistä etua, eikä vastaaja edes maininnut päätöksessään, että tarve suojata kantajan kyseisiä oikeuksia syrjäytettäisiin jonkinlaisella yleisellä edulla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43)

⁽²⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin (ETY) N:o 769/79 ja komission direktiivien (ETY) N:o 155/91, (ETY) N:o 67/93, (ETY) N:o 105/93 ja (ETY) N:o 21/2000 kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1)

⁽³⁾ Teollis- ja tekijänoikeuksien kauppiaan liittyvistä näkökohdista 15.4.1994 tehty sopimus (TRIPS) (EUVL L 336, s. 214)

Kanne 4.4.2014 – Volkswagen v. SMHV (EXTRA)

(Asia T-216/14)

(2014/C 194/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Sander)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 6.2.2014 tekemän päätöksen asiassa R 1788/2013-1

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "EXTRA" luokkiin 12, 28, 35 ja 37 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskeva hakemus nro 11 769 155

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 8.4.2014 – Mabrouk v. neuvosto

(Asia T-218/14)

(2014/C 194/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Karthago, Tunisia) (edustajat: asianajajat J. Farthouat, J. Mignard ja N. Boulay sekä solicitor S. Crosby)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta 30.1.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/49/YUTP (EUVL L 28, s. 38) ja Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 101/2011 täytäntöönpanosta 30.1.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 81/2014 (EUVL L 28, s. 2) siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajaan hänen Euroopan unionissa olevien varojensa jäädyttämiseksi, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jolla kantaja väittää, että vastaaja osallistuu riidanalaisten toimien antamisella Tunisiassa suoritettavaan rikostutkintaan ja toimii näin ollen oikeusviranomaisena rikosoikeudellisessa asiayhteydessä ja että oikeusperusteissa, joihin vastaaja tukeutuu, eli SEU 29 artiklassa ja SEUT 215 artiklan 2 kohdassa ei anneta vastaajalle toimivaltaa sellaiseen toimintaan.
- 2) Toinen kanneperuste, jolla kantaja väittää, että riidanalaiset toimet annettiin Tunisian oikeusviranomaisten avustamiseksi eikä niistä syistä, joihin oikeusperusteiden valinnan tueksi oli vedottu, ja että tästä syystä oikeusperustetta on sovellettu virheellisesti.
- 3) Kolmas kanneperuste, jolla kantaja vetoaa a) sitä, että kantajan Euroopan unionissa olevien varojen ja Tunisiassa suoritettavan tutkinnan kohteen välillä on yhteys, koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen, b) sitä, että riidanalaisten toimien perusteluosien sisällöllä voidaan oikeuttaa kantajan nimen säilyttäminen niiden henkilöiden, joiden varat jäädytetään, luettelossa, koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen ja c) tosiseikastoa, jolla vastaaja pyrkii oikeuttamaan riidanalaiset toimet, koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, jolla kantaja väittää, että hänen puolustautumisoikeuksiaan ja perusoikeuksiaan, erityisesti syyttömyysolettamaa, oikeutta tutustua näyttöön, johon vastaaja tukeutuu vastaan, oikeutta tulla kuulluksi, tasavertaisuutta, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, suhteellisuusperiaatetta ja omistusoikeutta, on loukattu.
- 5) Viides kanneperuste, jolla kantaja vetoaa perustelujen puutteellisuuteen.

Kanne 11.4.2014 – Norma Lebensmittelfilialbetrieb v. SMHV – Yorma's (Yorma Eberl)

(Asia T-229/14)

(2014/C 194/38)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Parr)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Yorma's AG (Deggendorf, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 11.2.2014 asiassa R 532/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Yorma's AG

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Yorma Eberl luokkiin 3, 5, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 940 289

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Elinkeinotoiminnassa käytetty kauppa- ja toiminimi sekä kansallinen ja yhteisön sanamerkki NORMA luokkiin 3, 5, 8, 9, 11, 16, 18, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan rikkominen.

Kanne 22.4.2014 – EEB v. komissio

(Asia T-250/14)

(2014/C 194/39)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: European Environmental Bureau (EEB) (Bryssel, Belgia) (edustajat: solicitor C. Stothers ja asianajajat M. van Kerckhove ja C. Simphal)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 13.2.2014 tekemän implisiittisen päätöksen, joka asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 8 artiklan 3 kohdan nojalla katsotaan hakemuksen hylkäämiseksi, jolla kieltäydyttiin saattamasta yleisön saataville kahden jäsenvaltion kanssa niiden kansallisista siirtymäsuunnitelmista, joissa tietyille polttolaitoksille myönnettiin vapautus uusista päästöarvoista vuosien 2016 ja 2020 välillä, käytyä kirjeenvaihtoa täydellisinä ja muokkaamattomina kopioina
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on lainvastaisesti vedonnut asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan tilanteessa, jossa asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽²⁾ 6 artiklan 1 kohdassa säädetty nimenomaisesti estää sen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on lainvastaisesti jättänyt tulkitsematta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklassa säädettyjä poikkeuksia suppeasti, kuten asetuksen (EY) N:o 1367/2006 6 artiklan 1 kohdassa ja Århusin yleissopimuksen 4 artiklan 4 kohdassa edellytetään.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on lainvastaisesti kuullut kolmansia osapuolia asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdan nojalla tilanteessa, jossa on ilmeistä, että asiakirja olisi tullut luovuttaa, ja lainvastaisesti vedonnut tähän kuulemiseen pidentääkseen vastaamisaikaansa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on lainvastaisesti jättänyt huomioimatta sen, mihin kunkin asiakirjan osiin poikkeuksia voidaan soveltaa, sekä luovuttamatta muut asiakirjan osat asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan nojalla.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että viivyttäessään asiakirjojen luovuttamista vastaaja on lainvastaisesti jättänyt huolehtimatta siitä, että yleisö voi varhaisessa vaiheessa ja tosiasiallisesti osallistua kansallisten siirtymäsuunnitelmien valmisteluun, muuttamiseen ja tarkistamiseen kaikkien vaihtoehtojen ollessa vielä avoimia, kuten asetuksen (EY) N:o 1367/2006 9 artiklassa edellytetään.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13).

Kanne 18.4.2014 – Warenhandelszentrum v. SMHV – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)

(Asia T-254/14)

(2014/C 194/40)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Warenhandelszentrum Ltd. (Neu-Ulm, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Hirschel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG (Hampuri, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 29.1.2014 tekemän päätöksen asiassa R-2035/2012-1 ja rekisteröimään kantajan hakeman tavaramerkin

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki, jossa on sanaosat "NEW MAX", luokkiin 3, 5 ja 37 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – rekisteröintihakemus nro 10 106 474

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: kuviomerkki, jossa on sanaosa "MAX", luokkaan 35 kuuluvia palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja haetun tavaramerkin epääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaantumisvaaraa

Kanne 24.4.2014 – Novomatic v. SMHV – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Asia T-257/14)

(2014/C 194/41)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Itävalta) (edustaja: Rechtsanwalt W. Mosing)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 18.2.2014 asiassa R 329/2012-4 tekemän päätöksen sillä seurauksella, että SMHV:n on hylättävä väite kokonaisuudessaan tavaroiden ja/tai merkkien välisen samankaltaisuuden puuttumisen tai sekaannusvaaran puuttumisen vuoksi sekä hyväksyttävä yhteisön tavaramerkin rekisteröinti tavaramerkkihakemuksen nro 9 456 278 mukaisesti

— velvoittaa SMHV:n ja väitteen esittäjän, mikäli tämä osallistuu kirjalliseen käsittelyyn, vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valitusmenettelystä sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) ja tästä oikeudenkäynnistä kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan BLACK JACK TM, luokkiin 9, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 456 278

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sana- ja kuviomerkki BLACK TRACK luokkiin 18, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja tavaramerkkihakemuksen osittainen epääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 75 artiklan rikkominen.

Kanne 22.4.2014 – Hansen v. SMHV (WIN365)

(Asia T-264/14)

(2014/C 194/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Robert Hansen (München, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Pütz-Poulalion)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 908/2013-4 20.2.2014 antaman päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki WIN365 luokkiin 9, 35, 36, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – rekisteröintihakemus nro 11 513 851

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemuksen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 23.4.2014 – Zehnder Group International v. SMHV – Stiebel Eltron (comfotherm)

(Asia T-267/14)

(2014/C 194/43)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Zehnder Group International AG (Gränischen, Sveitsi) (edustaja: asianajaja J. Krenzel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan neljännen valituslautakunnan 21.2.2014 tekemän päätöksen asiassa R 1318/2013-4
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "comfotherm" luokkiin 9 ja 11 kuuluvia tavaroita varten – rekisteröintihakemus nro 8 859 472

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: sanamerkki ”KOMFOTHERM” luokkaan 11 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysoaston ratkaisu: mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: riidanalainen päätös ei kestä lähempää tarkastelua tavaroiden samankaltaisuuden toteamisen osalta

Kanne 30.4.2014 – Mabrouk v. neuvosto

(Asia T-277/14)

(2014/C 194/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Karthago, Tunisia) (edustajat: asianajajat J. Farthouat, J. Mignard ja N. Boulay sekä solicitor S. Crosby)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vastaaja on rikkonut SEUT 265 artiklaa, koska se ei ole noudattanut kantajan 17.1.2014 esittämää vaatimusta, jonka neuvosto myöntää vastaanottaneensa, antaa tälle tiedoksi näyttö, jonka perusteella hänen Euroopan unionissa olevat varansa on jäädytetty, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Kantaja väittää, että vastaajalla on lakisääteinen velvollisuus antaa kantajalle tiedoksi näyttö, jonka perusteella se on jäädyttänyt kantajan varat, ja että koska vastaajaa on asianmukaisesti vaadittu esittämään näyttö, sen olisi tullut toimia niin. Vastaaja ei ole kuitenkaan antanut näyttöä tiedoksi eikä kieltäytynyt siitä, joten se on rikkonut SEUT 265 artiklaa.

Kanne 29.4.2014 – Andriy Portnov v. neuvosto

(Asia T-290/14)

(2014/C 194/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Andriy Portnov (Kiova, Ukraina) (edustaja: asianajaja M. Cessieux)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 ja 91 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee unionin oikeuden peruseriaa- ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa ilmaistujen puolustautumisoikeuksien ja tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden loukkaamista.
- 2) Toinen kanneperuste koskee riidanalaisten toimien perustelujen puutteellisuutta.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee päätöksen N:o 2014/119/YUTP 1 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 208/2014 neljännessä perustelukappaleessa ilmaistun seuraamusten määräämistä koskevan perusteen noudattamatta jättämistä.
- 4) Neljäs kanneperuste koskee tosiseikkoja koskevaa virhettä, sillä Portnoviin ei kohdistunut riidanalaisten toimien antamisajankohtana Ukrainassa rikostutkintaa sellaisista teoista, joihin neuvosto hänen osaltaan viittaa.
- 5) Viides kanneperuste koskee omaisuudensuojaa koskevan perusoikeuden, joka on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjassa N:o 1 olevassa 1 artiklassa suojattu unionin oikeuden peruseriaa, loukkaamista.

Kanne 5.5.2014 – Seca Benelux ym. v. parlamentti

(Asia T-311/14)

(2014/C 194/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Seca Benelux SPRL (Bryssel, Belgia), Groupe Seca SA (Valenciennes, Ranska) ja Seca Ingénierie SAS (Valenciennes) (edustaja: asianajaja E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan parlamentin 21.2.2014 tekemän päätöksen, jolla oli hylätty kantajien tarjous hankintamenettelyssä, jonka kohteena oli tuki Strasbourgissa sijaitsevien Euroopan parlamentin rakennusten teknistä johtamista varten (tarjouspyyntö nro INLO.AO-2013-003-STR-UGIMS-03), sekä päätetty tehdä sopimus toisen tarjoajan kanssa
- ennen asian ratkaisemista velvoittamaan parlamentin toimittamaan seuraavat asiakirjat:
 - luettelo toisen tarjoajan kolmen viime vuoden aikana toimittamista tärkeimmistä samankaltaisista palveluista sekä tiedot niiden arvoista, ajankohdista ja julkisista tai yksityisistä toimeksiantajista
 - asiakirja tai asiakirjat, jotka todistavat toisen tarjoajan palvelun suorittamisesta vastaavien henkilöiden koulutuksen ja ammatillisen pätevyyden ja joihin sisältyy teknisten eritelmien sivuilla 11–27 vaaditut tiedot, pakollisesta tutustumiskäynnistä laadittuun pöytäkirjaan sisältyvät tiedot sekä vastaukset tarjoajien kysymyksiin

- asiakirja tai asiakirjat, jotka todistavat parlamentin todella varmistaneen, että kaikki sen vastaanottamat toisen tarjoajan palvelun suorittamisesta vastaavien henkilöiden koulutuksen ja ammatillisen pätevyyden osoittavat asiakirjat ovat olleet hankinta-asiakirjoissa ja erityisesti teknisten eritelmien sivuilla 11–27 asetettujen vaatimusten, pakollisesta tutustumiskäynnistä laadittuun pöytäkirjaan sisältyvien tietojen sekä tarjoajien kysymyksiin annettujen vastausten mukaisia
- velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu valintaperusteiden tarkistamatta jättämiseen asetuksen N:o 966/2012 ⁽¹⁾ 110 artiklan 1 kohdan ja delegoidun asetuksen N:o 1268/2012 ⁽²⁾ 148 artiklan, hankinta-asiakirjojen ja hyvän hallinnon periaatteen vastaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen virheeseen tarjoajien teknisen suorituskyvyn arvioinnissa asetuksen N:o 966/2012 110 artiklan 1 kohdan, delegoidun asetuksen N:o 1268/2012 146 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan ja hankinta-asiakirjoissa vahvistettujen sääntöjen sekä hyvän hallinnon periaatteen ja tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1).

⁽²⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1).

Kanne 28.4.2014 – Federcoopesca ym. v. komissio

(Asia T-312/14)

(2014/C 194/47)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Federazione Nazionale delle Coopertative della Pesca (Federcoopesca) (Rooma, Italia), Associazione Lega Pesca (Rooma) ja AGCI AGR IT AL (edustajat: asianajajat L. Caroli ja S. Ventura)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 6.12.2013 annetun komission päätöksen, jolla otettiin käyttöön toimintaohjelma kalastuksen valvontaa koskevassa Italian järjestelmässä olevien puutteiden korjaamiseksi (Action plan – C(2013) 8635 final) ja etenkin kyseisen päätöksen liitteenä olevan action planin 13, 15, 16 ja 17 kohta,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä pyritään korjaamaan puutteet, joita kantajien mukaan oli havaittu, kun Italian viranomaiset sovelsivat yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevia sääntöjä.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen tai riittämättömyyteen

- Tässä suhteessa väitetään, että riidanalainen päätös on annettu, jotta yhteisen kalastuspolitiikan tiettyjen normien soveltamisessa havaittuihin muutamiin sääntöjenvastaisuuksiin olisi voitu puuttua. Näitä sääntöjenvastaisuuksia ei kuitenkaan ilmoiteta kyseisessä toimessa, joten sen antamiseen johtanutta loogista prosessia ei voida yksilöidä. Tällainen pätemättömyysperuste on sitäkin painavampi, sillä kyseisillä toimilla poiketaan unionin aikaisemmista toimista.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten ja niiden soveltamista koskevien sääntöjen rikkomiseen.
- Tältä osin väitetään, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, koska sillä rikotaan perussopimuksia ja asetuksen N:o 1224/2009 102 artiklan 4 kohtaa ja koska komissiolla ei ollut toimivaltaa antaa sitä. Sillä ei pyritä vahvistamaan valvontajärjestelmää, vaan siinä asetetaan sellaisia uusia velvollisuuksia, joista ei määrätä primaarioikeudessa ja jotka ovat suorastaan ristiriidassa viimeksi mainitun kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu syrjintäkiellon periaatteen, kohtuullisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
- Tältä osin väitetään, että riidanalaisella päätöksellä loukataan kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa, koska siinä asetetaan uusia tiukempia velvollisuuksia italialaisille kalastajille. Toimenpiteet eivät selvästikään ole missään kohtuullisessa yhteydessä haluttuun tavoitteeseen ja ne ovat sisäisesti kohtuuttomia ja suhteettomia, koska kalastajille asetettujen velvollisuuksien ja päätöksen tavoitteen toteuttamisen välillä ei voida havaita olevan minkäänlaista yhteyttä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu vakavia rikkomuksia koskevan järjestelmän ja etenkin asetuksen N:o 1224/2009 92 artiklan lainvastaisuuteen sekä seuraamuksen porrastettavuuden ja oikeasuhteisuuden periaatteen loukkaamiseen.
- Tässä suhteessa väitetään, että riidanalaisessa päätöksessä säädetään asetuksen N:o 1224/2009, jossa vahvistetaan porrastettu seuraamusjärjestelmä, vastaisesti, että kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään automaattisesti, kun kyse on vakavasta rikkomuksesta, ja että se peruutetaan pysyvästi, jos rikkominen uusitaan. Näin kyseisellä päätöksellä korvataan asetuksen säännöt toisenlaisella ankarammalla automaattisilla ja peruuttamattomilla seuraamuksilla koskevalla järjestelmällä. Action planissa määrätty rangaistusjärjestelmä näyttää lisäksi olevan vakavasti ristiriidassa seuraamuksen porrastettavuuden periaatteen ja sen periaatteen kanssa, jonka mukaan seuraamuksen on oltava oikeassa suhteessa rikkomisen vakavuuteen nähden, sekä seuraamuksen henkilökohtaisuuden periaatteen kanssa, koska sitä sovelletaan kalastuslisenssin haltijaan siitä riippumatta, kuka on syyllistynyt rikkomiseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.4.2014 – Al-Aqsa v. neuvosto

(Asia T-276/08) ⁽¹⁾

(2014/C 194/48)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 236, 13.9.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.4.2014 – Al-Aqsa v. neuvosto

(Asia T-503/11) ⁽¹⁾

(2014/C 194/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 26.11.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.5.2014 – Adler Mode v. SMHV – Cluett, Peabody (Fairfield)

(Asia T-139/12) ⁽¹⁾

(2014/C 194/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Yhdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 9.6.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2014 – Visa Europe v. komissio**(Asia T-447/12)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.4.2014 – Deweerdt ym. v. tilintarkastustuomioistuin**(Asia T-132/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 123, 27.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.4.2014 – Omega v. SMHV – Omega Engineering (Ω OMEGA)**(Asia T-175/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.4.2014 – Serco Belgium ym. v. komissio**(Asia T-644/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 25.1.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2014 – Volkswagen v. SMHV (StartUp)**(Asia T-156/14)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 135, 5.5.2014.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Alexandrou v. komissio

(Asia F-140/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Avoin kilpailu EPSO/AD/231/12 — Oikeus saada tutustua asiakirjoihin — Sellaisen uudistetun pyynnön hylkääminen, joka koskee oikeutta saada tutustua alkukarsintakokeissa esitettyihin monivalintakysymyksiin)

(2014/C 194/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Christodoulos Alexandrou (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja R. Duta)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota hylkäävä vastaus, joka annettiin kantajan komissiolle esittämään uudistettuun pyyntöön saada tutustua eräisiin kysymyksiin, joita kantajalle esitettiin avoimen kilpailun EPSO/AD/230 231/12 esivalintamenettelyssä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Christodoulos Alexandrou vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2013, s. 76.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Delcroix v. EUH

(Asia F-11/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamies — Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) — Kolmannessa maassa olevan edustuston päällikkö — Siirto EUH:n päätoimipaikkaan — Edustuston päällikön tehtävän ennenaikainen lakkaaminen)

(2014/C 194/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Nicola Delcroix (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal ja S. Orlandi, sitten asianajajat D. Abreu Caldas, J.-N. Louis ja S. Orlandi)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: aluksi R. Metsola ja S. Marquardt, sitten S. Marquardt)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatus päätöksestä, jolla kantaja siirrettiin Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) päätoimipaikkaan sijoitettuun virkaan ja hänelle EU:n edustustoon Djiboutissa sijoitettuun tehtävään annettu määräys lakkautettiin.

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan 8.3.2012 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annettu päätös, jolla Nicola Delcroix siirrettiin Euroopan ulkosuhdehallinnon päätoimipaikkaan ja hänelle Euroopan unionin Djiboutin tasavallassa olevan edustuston päällikön tehtävään annettu määräys siten lakkautettiin ennenaikaisesti.
- 2) Euroopan ulkosuhdehallinto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Nicola Delcroix'n oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 123, 27.4.2013, s. 29.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Cocco v. komissio

(Asia F-17/13) (¹)

(Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Palvelukseen ottaminen —
Kiinnostuksenilmaisupyynnö EPPO/CAST/02/2010)

(2014/C 194/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Patricia Cocco (Hunting, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Salerno ja B. Cortese)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Päätöksen, jolla komissio hylkäsi OIL:n esittämän pyynnön ottaa kantaja palvelukseen, kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komission 25.4.2012 tekemä päätös, jolla kieltäydettiin ottamasta Patricia Cocco palvelukseen tehtäväryhmän III sopimussuhteisena toimihenkilönä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Patricia Coccon oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 123, 27.4.2013, s. 30.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2014 – Alexandrou v. komissio

(Asia F-34/13) (¹)

(Henkilöstö — Avoin kilpailu — Kilpailuilmoitus EPPO/AD/231/12 — Päätös olla hyväksymättä
kantajaa arviointiin — Oikeus saada tutustua asiakirjoihin)

(2014/C 194/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Christodoulos Alexandrou (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja R. Duta)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota kilpailun EPSO/AD/231/12 valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä kantajaa kyseisen kilpailun arviointiin

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Christodoulos Alexandrou* vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013, s. 58.

Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 8.5.2014 – A v. komissio

(Asia F-50/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sosiaaliturva — Työtaturma tai ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Pysyvä osittainen työkyvyttömyys — Korvausvaatimus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 194/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: A (edustajat: asianajajat B. Cambier ja A. Paternostre)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: V. Joris, avustajanaan asianajaja C. Mélotte)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen komission päätöksen, jolla ratkaistaan kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan perusteella esittämä täydentävä korvausvaatimus, jossa tämä vaatii täysimääräistä korvausta ammattitaudistaan aiheutuneista aineellisista vahingoista ja henkisestä kärsimyksestä sekä lukuisista sääntöjenvastaisuuksista, joita on liittynyt hänen henkilöstösääntöjen 73 artiklan perusteella esittämänsä vaatimuksen tutkimiseen, kumoamista koskeva vaatimus.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013, s. 63.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI